

bond eller Madmoder, eller hvem der maatte være sat til at have Opsyn med den Paa-gældendes Arbejde.

At Pigen boede paa et Pulterkammer som beskrevet, var selvfølgelig skammeligt. At man nogen Sinde skulde kunne komme til at indrette sin Husførelse saaledes, at man fuldstændig kunde undvære Pigen (eller Pigerne) og selv besørge alt Arbejde — naar undtages ved ganske særlige Lejligheder — er lidet troligt; en Udtalelse i den Retning synes mig at vidne om, at den, der skriver den, kun tænker paa Forholdene i en stor By, og saa endda kun skriver med Henblik paa en mindre Husførelse. Hvorledes skulde f. Ex. en eneste Kvinde kunne overkomme det daglige Arbejde paa en stor Gaard, hvor der er Arbejde til mindst en halv Snes Piger ude og inde?

Har man Tjenestefolk, er man forpligtet til at give dem god Løn og god Kost, gode Værelser, sørge godt for dem i det Hele, men jeg ser ingen Grund til at beklage Høns-pigen eller Lillepigen, fordi hun af og til maa vadske Hønsenes Ben. Jeg selv har ofte behandlet mit Fjerkræs Ben at det skulde være et særlig; smudsigt eller anstrengende Arbejde, protesterer jeg bestemt imod; men selv om saa var, saa maatte det jo gøres alligevel. Det er ikke et rent Arbejde at møge ud i Svinestien, men derfor maa det dog passes.

Lillepigen har godt af at blive sat til forskelligt Slags Arbejde, dels lærer hun noget, dels bliver hun selv klar over, hvilket Arbejde der ligger bedst for hende, og som hun senere bør uddanne sig til.

Selvfølgelig bør det unge Barn ej overanstreges, men er hun saa ulykkelig at komme til en daarlig og hensynsløs Madmoder, saa kan hun lige saa godt blive overanstrengt ved ensidigt Arbejde, som ved at maatte tage en Haand i med overalt.

Da intet Arbejde i sig selv er nedværdigende, saa indser jeg ikke, hvorfor det skal betragtes som en Uretfærdighed at lade en ung Pige passe Høns! Det er langt fornuftigere at opmuntre Ungdommen til at tage fat i Arbejdet med frejdigt Mod og foreholde dem, at ethvert Arbejde i sig selv er Anerkendelse værd, blot det udføres med Omhu og Eftertanke.

Er det ikke ogsaa Synd at skræmme alle de Piger, der nu tjene for en god Løn, med det Fremtidsbillede, at der ej mere vil blive Brug for deres Arbejde; hvad skal de saa leve af?

E. Bruun de Neergaard, f. Holstein.

Dansk Kvindesamfund.

Københavns Kredsen.

Klubaftenen Mandag d. 1. Febr. indlededes med et Foredrag af Hr. Folketingsmand *Jensen-Arløse*, der talte om sin Tro paa Kvindesagen og sammenstillede Kvindernes Kamp for deres Sag med Afholdsvennernes Kamp for deres, hvilken han kendte af Erfaring. Han anbefalede Kvinderne at agitere ude omkring paa Landet og at tage ogsaa de smaa Kræfter med i Sagens Tjeneste, thi de kunde gavne mere, end man maaske skulde tro.

Folketingsmandens Foredrag lokkede usædvanlig mange frem i Diskussionen, der bevægede sig meget vidt omkring. Der hævdedes, at Agitation paa Landet var forsøgt mange Gange (Frk. Anne Bruun), men burde støttes ved, at Kvinderne blev indbudt til at tale ved de politiske Møder (Fru Louise Nørlund). Fru Amalie Skram skal have udtalt, at Kvinderne vilde være ubarmhjørte mod Mændene; dette blev imødegaaet af Fru Holmbom, der sagde, at da Kvinderne sætter baade Sønner og Døtre i Verden, er der ingen Grund til at antage, at Kvinderne vilde give Døtrene Rettigheder paa Sønnernes Bekostning, snarere omvendt, da Sønner i Reglen staar Moderens Hjerte nærmest.

Foruden de nævnte Deltagere i Diskussionen kan nævnes Frk. Trier og Fru Mathilde Bajer; Frk. Anne Bruun sluttede med at citere Anders Sunesøn, der for ca. 7—800 Aar siden skrev, at „Kvinden skabtes ikke af Mandens Hoved eller Fod, men af hans Side, for at hun ikke skal være hans Herre, ej heller hans Træl, men hans Medhjælp“ — og udtalte, at andet er det ikke, Kvinderne ønsker nu, saa mange Hundrede Aar efter, end netop Virkeliggørelsen af disse Ord.

Næste Møde,

der skulde være den 15. Februar, udsættes til 8 Dage efter, den 22. Februar, da den 15de er Fastelavnsmandag.

Frk. *Elisabeth Gad* vil fortælle om: „*L'union des amies de la jeune fille's* Virksomhed, Hensigter og Udvikling“. Det er en international Forening, som virker mod „den hvide Slavehandel“ — maaske den sørgeligste, men ogsaa en af de vigtigste Opgaver, som Kvinder har.

Herningkredsen.

Formanden for denne Kreds er Fru *Mary Harrsen* og ikke, som i forrige Nr. fejlagtigt meddelt, Fru Hansen.